

BUDGET ESTIMATES FOR 1975—76

GENERAL DISCUSSION

[Debate Continued]

SRI B. B. SAYANAK (Belgaum) :— Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to oppose the Budget estimates tabled by the Hon. Finance Minister. Though he has tried his level best to levy the taxes on everything except the air, the budget is a deficit one—to the tune of Rs. 17.42 crores. Though the Kali project which is the biggest project in Asia, the Finance Minister has provided Rs. 4 crores and he is expecting another Rs. 15 crores from the Centre. He has not made any provision for the rehabilitation of the people whose lands and houses are going to be submerged. The population of Supa Taluka is 45000; one-third of the population is going to be submerged. 15000 population is going to be shifted and 3000 to 3500 new houses are to be constructed. The area which is going under this project is 95% forest area and the villages who are going to lose their lands and houses are asking for a forest land; but the Government is not given them the forest land. The Government has reserved some area at Hemadaga village which is not suitable for the Supa people. Though that area receives 150" of rain all but in the month of February there would be no water.

The Rehabilitation Committee under the Chairmanship of the Divisional Commissioner, Sri Dubhashi Belgaum, has passed a resolution that 50 families of Supa Dam should be shifted to Belgaum. But some Kannada people are agitating over this thing because they feel that the population of Marathi people will be increased. So the Government has dropped this idea. I do not know why the Government has not taken a bold decision to shift these people to Belgaum.

The Electricity Board is raising loans from the Taluka Boards. Some of the Taluka Boards have given the loans but some of the Taluks which have no resources to give loans. they have not given loans. I want to know why the Electricity Board is raising loans from the Taluka Boards.

There was an *Amalgamated Electric Company* in Belgaum which was started in 1933. This company has been taken over by the Karnataka Govt. last year. That company has filed a writ petition in the High Court and have obtained a stay order. In the stay order it has been mentioned that the Electricity Board has a right to supervise over the amalgamated Electricity company.

Now in Belgaum City the Electricity Board is issuing payment notices to the people. What right they have? Another thing is regarding this Land Tribunals. In the House we are agitating over these Land Tribunals. The Chief Minister has assured that we will give scope to the opposition. According to me it is unheard in the history of India or elsewhere that the rights of properties are handed over to the party men who are least qualified. The people have no faith in party men and they are of the opinion that they will not get proper justice. Hundreds of Writ Petitions are pending in the High Court where in the provisions of the Land Reforms Act have been challenged by the people. In Maharashtra when there was a legislation passed making provisions for the land to the tillers, do you know what provisions they have made. They have appointed Tahasildars to deal with these matters. All Tahasildars, the Assistant Commissioners the Land Tribunal and the High Court can deal with such matters. Such provisions are made in this Act, and the people are of the opinion that they will not get justice. In my Taluk there are 4 persons appointed on the Tribunal. They are only the congress people. One Sri S. A. Patil, M. L. A. Sri B. B. Patil,

(Sri. B. B. Sayanak)

Sri Lokur and Sri Kurangi are on the land Tribunal. All these people are from Congress party. Why Sri Pawase, M.L.A., a Marathi gentleman or Mr. B. B. Sayank is not given a chance? Persons appointed on the Tribunal are not qualified. The Harijan man had taken education up to Marathi 4th standard. Sri B. B. Patil's education is of the same standard. Sri Lokur is without a degree, and he had been to foreign. Sri S.A. Patil is a Law Graduate. Such people are on the Tribunal. If the Government wants co-operation of the Opposition, let them give a chance to opposition M.L.A. to serve in the Tribunal. Now the Land Reforms Act has come into existence from March 1974 and the achievement of the Government is to induce the tenants not to pay the rent due to the holders. What can a small holder do without getting rent? The result of the achievement of the Government is the small holders should take poison and die. I am not talking about the big holders. Small holders constitute major portion of the population. You must give atleast adequate compensation for their survival. But you are not doing that. You are stopping their rent. That you should not do. You must give them compensation for their livelihood.

As regards education in Belgaum, the Belgaum Municipality was running some schools. The Government has taken over all these schools. After taking over these schools, not a single building has been constructed by the Government. Last year from 16th July to 31st July, 12 Marathi Schools were closed because there was no repair works done. Is this the fate of education? The Head-master of Honage was man-handled by the Assistant Education Officer in the School. One of the Head-master of a School was called and man-handled. No action has been taken against any of the Officer. This is the fate of teachers. We are expecting from the

teachers a better standard of education. But how are we using the services of the teachers? You are using the services of the teachers for enumeration of the children from 1 to 10 years of age. The teachers are used for the enumeration of new voters list. These teachers were deputed for enumeration work for 15 days. I visited a School. I found that out of 21 teachers 15 teachers were fixed for this work. On 5th September some of the teachers were selling Teacher's day tickets, and some of the teachers were deputed for enumeration of cattle. This was the work the teachers were doing. When that is the case how the standard of education could be improved. I request the Government to make some other arrangements for such works and see that these teachers are free from other works.

Regarding the development of Kannada, I have no objection for Kannada language and it is better that Kannada should be the medium of instruction. But you must also see that importance is given to the Marathi language in the border area where Marathi is in majority. There is G. R. in this connection which had not been repealed by the Karnataka Government. The proceedings of Courts are going on in Khanapur, Chickodi and Belgaum in Kannada language. I will read the G. R. of the Ex-Bombay State dated 10th November 1908.

"In modification of Governmental Notification No. 2007, dated the 8th April 1874 and under the provisions of Section 358 of the Code of Criminal Procedure, 1898, His Excellency the Governor in Council is pleased to declare that Kanarese and Marathi to be the languages in the Criminal Courts of the District of Belgaum. Same is the case in respect of the Civil Courts". The Government has not repealed it. I am bringing to the notice of the Government that this Maharashtra-Karnataka Border dispute is pending for the last 19 years. Both the Home Ministers, Sri Uma Shankar Dikshit and K. Brahmanand Reddy had stated on 19th August 1974 in Lok Sabha

(Sri B. B. Sayanak)

that the Central Government is going to solve this border dispute before 1976 general elections, not later, even earlier. Another statement was made on 19th December 1974 in the Rajya Sabha stating that we will solve this issue until and unless this issue is solved you should not enforce this Kannada language in the Marathi border area.

5-00 P. M.

Regarding this employment problem, in Belgaum, though the Marathi people are qualified they are not getting jobs in Government Service; they are facing discrimination in the matter of Employment. Though they are enrolled in the Employment Exchange, they are not called for even an interview for ten years. That is the fate of Marathi people. You must give equal rights and opportunities to the Marathi people qualified in the Marathi area.

There is no developmental work in border areas. There was a question in the Parliament on 13-12-74. Mr. Madhu Dandavate said that the Central Government has given 4 crores and 6 lakhs for the small projects of developmental work to Maharashtra State. The Maharashtra Government has spent almost all the money. The Central Government has given to the Karnataka Government for the same work 6 crores and 39 lakhs. Out of this amount the Karnataka Government has spent 5 crores 29 lakhs. They have not spent one crore and 10 lakhs. This amount they have not utilised in the border area.

SRI DEVARAJ URS. — Was the money given for one year?

MR. DEPUTY SPEAKER. — was it to be spent in one year?

SRI B. B. SAYANAK.—Not in one year; in five years

SRI D. DEVARAJ URS.—I will try to find out

MR. VICE CHAIRMAN.--(H. T. KRISHNAPPA) in the Chair.

SRI B. B. SAYANAK.—I was present when the question came in the Parliament.

Regarding this health, the Belgaum Civil Hospital has got only big buildings. They have constructed one more building for O. P. D. The estimated cost is 14 lakhs 99 thousand, but the amount in respect of drugs is only 3 lakhs. I would request the Government to distribute the money according to the population to all the cities and districts for the drugs equally. Mysore has got 12 lakhs for drugs but Belgaum is getting only 3 lakhs. There is no provision for the food of the local patients. Bread is not supplied during October, November and December. The Modern bread is supplied from Bangalore to Belgaum, at a cost of 3 rupees and 31 paise per Kg. There are so many bakeries in Belgaum. One bakery was supplying bread to the civil hospital for Rs. 2-50 and now Government is going to send this bread from Bangalore to Belgaum and that too at a higher cost. I request the Government to authorise the civil Surgeon for calling of tenders for bread and take bread from Belgaum bakery. There is no coordination between the Civil Hospital and the Medical College. One Mr. Ganapath Rao Ghanti died on Ganesh Festival day *i. e.*, on 19-9-1974. The Civil Surgeon was of the opinion that the dead body should be handed over to the family of the deceased but the Principal of the Medical College Sri Desai was of the opinion that there was suspicion and he wanted to have a post-mortem. The patient died of meningitis. There was a festival and there was hue and cry in the house. After 24 hours, there was post-mortem and the body was handed over to the family of the deceased.

(Sri B. B. Sayanak)

Regarding social welfare and rural development, there is one Kanagale village in Hukeri Taluka. Sri Shankar Anand, a Central Minister belongs to this village. The Harijans are not allowed to enter the hotels. This was brought to the notice of the Deputy Commissioner and S. P. Belgaum but no action has been taken. There are so many cases. The Kalmeshwar Harijan Housing Society have got land of five acres and have asked for a loan of 1 lakh and 80 thousand for the construction of houses. Government is not giving. What is the facility you are giving to the poor and down trodden Harijans? I want to ask?

Regarding the pension of the teachers our Finance Minister is kind enough to give facilities to the teachers and other government servants. I want to ask him why some Primary School teachers of private schools are not getting pension three or four years after retirement. Why is the government so lethargic? Some teacher have died. When are you going to give pension to these teachers? Regarding old age pension, 10 ladies have applied for old age pension but they are not getting it even after four or five months. An Assistant Commissioner has written a letter to one lady saying that her address is not given and so he could not give old age pension. Though the address has been given, he has said like that.

Regarding Education I would like to bring to the notice of the Government that a text book *viz.*, Mysore vagh, was prescribed for the S. S. L. C. but it was available in the market only in the month of December. Now, the examinations are approaching. It is very difficult for the boys and girls to answer papers. Therefore I request the Government that if any book is prescribed, all steps should be taken to see that the prescribed book is available to the boys and girls by the

end of May or at the most in the month of June. If this is not done, the boys and girls will have to suffer.

With these words, I thank the Chair for having given me an opportunity to speak.

Mr. Deputy Speaker in the Chair

‡SRI PRABHAKAR TELKAR (KELGI):—Sir, while supporting the Budget presented by the Hon. Finance Minister, I would like to put forth my suggestions on various subjects in brief.

The first and foremost thing which the Hon. Finance Minister has done a new thing or a unique thing in this budget is, he has tapped the rural rich by taxing agricultural Income tax. I fully support the agricultural Income Tax that has been levied by the Hon. Finance Minister and I fully agree with him when he says at Para 85 that it is only reasonable that those who have benefitted from the process of development should be made to contribute to the pool of resources for programmes of general development through a properly designed system of taxation. Undoubtedly, among those who have so benefitted are the affluent sections of the farming community.

There are various persons in our society like big industrialists, the merchants, the doctors, the lawyers etc., who have enormous income and they are not giving proper accounts. Whenever they want to utilise the amounts for their own purpose they show it as an agricultural income. Those people have got income more than Rs. 10,000, Rs. 15,000 or Rs. 20,000 but they are not giving accounts. Those people are saying that they have got more agricultural income which is not taxable. Therefore it is proper to impose more tax on them. Now, persons who have declared that they have got more agricultural income will have to pay more tax. The Hon.

(Sri Prabhakar Telkar)

Finance Minister has taxed these rural rich in a better manner. When the Budget was presented, we felt that it is a cumbersome procedure. But, after going through the entire Budget Speech, I find that there is no complications in calculating the tax. The formula that has been formulated by the Hon. Finance Minister for taxing these agricultural persons is a correct one. I fully support the taxing procedure as well as the system and the income that has been made for taxation is correct. Therefore, there should not be any objection from any of the Members because the Government has provided so many facilities for the agriculturists. I would like to say that the taxation is a *must*. Once again, I would like to mention that I fully support the Hon. Finance Minister in this regard.

Now, coming to Irrigation, no doubt, the Hon. Finance Minister has provided some amount and I think about Rs. 35 Crores is provided for the medium and major irrigation schemes. He has made some provision for the works at Mala prabha, Ghataprabha Tungabhadra and other Projects but I want to make it clear that in Gulbarga District and particularly, in Hyderabad Karnataka area, the irrigation as such is very less. It is a very backward area where the irrigation facilities are very less. In the Budget, no provision has been made regarding the Upper Krishna Project. It is a very important Project. If no action is taken for taking up the works of the Upper Krishna Project, we feel that the area which is declared as a drought prone area, the area which is facing severe drought for the last two-three years, will have to suffer more. Therefore, I urge upon the Government to see that some provision is made for the Upper Krishna Project. I want to make it clear that there is a report from the concerned Engineers that if an amount of about Rs. 7-8 Crores are spent over this Project, at this stage by just making a two or three instalments, about 40,000 acres of

land will be irrigated without completing the present project. Therefore, it is a must that some provision should be made to this project to enable the people of this area to get proper irrigation facilities. This will also enable them to increase their agricultural output and minimise the hardships caused due to droughts. Therefore, I earnestly request the Hon. Finance Minister to make proper provision, at least Rs. 8-9 Crores for this project. If that is provided, we can irrigate about 90,000 acres or a lakh of acres without any difficulty.

As regards minor irrigation, nothing has been mentioned in the Budget Speech. In addition to this, no new works under minor irrigation has also been taken. The medium projects such as Amarja Bennithora and Karanja requires more money. The amount that has been given is not sufficient to cope up with the enormous work. By giving about Rs. 15 lakhs to Bennethore Project and 20 lakhs to Amarja Project, I feel the amount is not sufficient. Therefore if sufficient amount is given by increasing the present budget amount is given, I feel that this work will be completed and some portion of the land will be irrigated here. I also stress once again that Gulbarga District which is not properly irrigated and having very good potentialities should be developed by properly utilising the available water. By doing this we are doing justice to the people. If we don't utilise the water properly, we are doing injustice to the people of that area as well as to the whole State. Because as we know the land in this area is very fertile and with sufficient water facilities we may be in a position to produce good lot of foodgrains which is required to our State. Therefore, I urge upon the Government to pay attention to this area and also give sufficient funds in order to complete the irrigation projects that are already in progress.

Coming to this Animal Husbandry and Dairy, I want to bring to the notice of the Government that it is a very good thing that there has been an agreement with the

(Sri Prabhakar Telkar)

World Bank for integrated Dairy development projects covering districts like Bangalore, Mysore, Tumkur, Hassan and Shimoga. A sum of about Rs. 51 crores could mobilise these projects in those areas. I want to bring to the notice of the Finance Minister that as you all know for the last 3-4 years, Hyderabad Karnataka, particularly Bijapur, Gulbarga and Bidar have faced severe drought conditions. During this drought period several thousands of cattle have either perished or they have left those places. Even cows and bullocks were sold for paltry sum. Now, after 2-3 years all the cattle has been vanished and a bullock costs more than 1000-1500 rupees. So, I want to know what is the programme chalked out by the Government to increase the cattle wealth in this area? As we could see from the budget speech only Bangalore, Mysore, Tumkur and Shimoga are included and the World Bank is giving a sum of about Rs. 51 crores amount for mobilising these projects. I would request the Government to look into the difficulties that is being faced by the drought prone areas. A special scheme should be involved to see that the cattle breed is given here and dairy farm is also improved. Because, for want of cattle, we feel difficulty to get milk during summer in each villages and urban areas. Therefore, some provision should be made in order to improve the cattle wealth as well as dairy farming in Gulbarga and Bijapur Districts which faced very severe drought, by which as I have already submitted, thousands of cattle have been perished. Then again, coming to water supply, the Finance Minister has said that bore-wells have to be taken and some amount is provided for sinking open wells. As our Government has taken a vow that no person or no village in our State should be without a drinking water well. But, what we see still there are several villages in our State where even the minimum need of providing drinking water is not at all completed. In my constituency itself, there are about

4-5 villages viz; Vataavatti and Salahalli of Chitapur Taluk-where there is no water at all for drinking. Even people who are living in villages have no water. Therefore, particular attention should be given by the Government to see that every village in our State is provided with drinking water well under any circumstances. Therefore, I request the Government to look into the matter as this is very important matter. Because without water nothing could be done and people cannot live. I think without doing this we are not doing justice by sitting here.

Regarding Housing, we have got a programme of peoples' housing scheme and other rural housing scheme. What we see in our villages-especially Harijans and Lambaries who are only residing in huts. During summer, always we see that they are met with fire accident due to which either their property is lost or at times human lives are also lost. Therefore, I suggest that we must see that every person in villages who are residing in huts is provided with at least a house under peoples housing scheme. In order to make it a success, I may also suggest that the Government should form a House Construction Corporation which will construct houses and hand over to such of those to whom we are allotting houses under our scheme. If such a thing is done, we may be in position to give good houses to people who are badly in need of such houses.

5-30 P. M.

I want to say a few things about the Finance Corporation. What we see is that the Karnataka Finance Corporation is providing loans only to industries in urban areas and cities and the rural areas are absolutely neglected. Therefore, I would suggest that this Corporation should provide loans to industries in rural areas also. The working of our Corporation is also not correct.

(Sri Prabhakar Telkar)

What we see is that only one Managing Director is the person who is handling everything. The Chairman or the Committee members or the directors are of no use. Even when an application is given, it is not accepted by the Corporation on one ground or the other. The Indian Finance Corporation Act which was passed in 1948 and amended in 1955 gives some powers to the non-official members because the Managing Director who is an I. A. S. officer will not be in a position to know the difficulties of the people of rural areas. Therefore, I would suggest that similar suitable amendments may be made so that the powers given only to one person may be given to others also in order to enable people from the rural areas to get loans to improve the industries there.

With these few remarks, I conclude my speech.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ (ನಾಗಮಂಗಲ) :—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಧ ಸಚಿವರು ಈ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಾನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿ ಈ ದಿವಸ ಮೊತನೊಡಲಿದ್ದೇನೆ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಇಡಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದಂಥ ವಿಮೇಷವನ್ನು ಅವರು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ನನ್ನ ಮೊದಲನೆಯ ಆಪಾದನೆ. ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಈಗ ಸುಗ್ರಿ ಕಾಲ ಕಳೆದಿದೆ. ಈಗ ಅಕ್ಕಿ ಬೆಲೆ ರೂ. 3-25, ರೂ. 3-30 ಪೈಸೇ ಆಗಿದೆ. ಆಹಾರ ಅಭಾವ ದಿನೇ ದಿನೇ ಭಯಂಕರವಾದ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಈ ದುಬಾರಿ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರ ಆಹಾರೋತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ, ಆಹಾರವನ್ನು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಉಪೇಕ್ಷೆಯ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು, ಒಂದು ಧೋರಣಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನಾದರೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರೋತ್ಪಾದನೆ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಬೇರೆ ಸವಲತ್ತುಗಳ ವಿಚಾರ ಎರಡನೇ ವಿಚಾರ. ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಲೇ ಬೇಕು. ಈ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ

ವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿಯನ್ನು ನಾವು ಯಾವುದರಲ್ಲೂ ಕಾಣುವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಸರಕಾರ ಇಟ್ಟ ರತ್ತಕ್ಕಂಥ ಹಣ ವನ್ನು ನಾವು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಹಾರೋತ್ಪಾದನೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಎಷ್ಟು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಅದ್ಭುತ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿನ ಮುತುವರ್ಜಿ ಈ ಒಂದು ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ನನ್ನ ಮೊದಲನೇ ದೂರು ಆಗಿದೆ.

ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಬೃಹತ್ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸುಮಾರು 500 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಈ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕಾದರೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತು ಸುಮಾರು 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳೇ ತನಕ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವೋ ಏನೋ ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ ಈ ಮೊಬಲಗಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ತರುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದರು ಎಂದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ತೆರಿಗೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸರ್ವರ್ಧನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲೇಬೇಕು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಯಾವ ಜನ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ತಮ್ಮ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರು ತೆರಿಗೆ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರಬೇಕಾದದ್ದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಆ ತೆರಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತು ಈ ಬೃಹತ್ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅದ್ಭುತ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಮುಗಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಹಣ ತರುತ್ತೇವೆ, ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನಿಂದ ತರುತ್ತೇವೆ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಣ ತಂದು ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಅಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆವಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. "ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಈ ಕೆಲಸ ಆಗುತ್ತದೆ ಅಂತ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತನ್ಮೂಲಕ ಅಹಾರದ ಕೊರತೆ ಏನು ಇದೆಯೋ ಅದು ನೀಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಆಶಾ ಭಾವನೆ ಎಲ್ಲರೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷದಿಂದಲೂ ಬಡ್ಡೆಟ್ ನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆವು. ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದೆವು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹೇಮಾವತಿ ಯೋಜನೆ. ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಯೋಜನೆ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಡಿಸೈನ್ ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದೆನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅದರ ರೂಪರೇಷೆಯನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ 4-5 ಕೋಟಿ

(ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ)

ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಭಾಗಕ್ಕೆ 3-4 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ 3-4 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ನಿಬ್ಬಂದಿಗೇನೇ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ 4-6 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳು ಮಾಡದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ದುರನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಣ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದರ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಣ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಫೀಸಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಯಂತ್ರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹಣ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಕಾಮಗಾರಿಗಳು ಪ್ರಗತಿ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಉತ್ತೇಕ್ಷೆ ಮೊತ್ತೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ನಿಂತು ಕೊಂಡಿರುವ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಲಸವಾಗಿರಬಹುದು. ಬೇರೆ ಕಡೆ ಕೆಲಸ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. 3 ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಯಾವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ 25 ಸೇನ್ಟ್ರ ಜನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಈವೊತ್ತು ನೋಡಿದರೆ ಬಿಕೋ ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 250 ಜನರೂ ಕೂಡ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ ಈ 4 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಹಣ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಬರ್ಚಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಉಳಿದ ಅರ್ಧ ಹಣದಲ್ಲಿ ಎನು ಕೆ ಸವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ. ಪರಿಷ್ಕೃತವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಹೇಮಾವತಿ ಯೋಜನೆ ಏನು ಇದೆ ಅದಕ್ಕೆ 160 ಕೋಟಿ ರೂ. ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ದಾಖಲೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಇಂಥಾ ಒಂದು ಯೋಜನೆ. ಈ ವರ್ಷ ಬಡ್ಡಿ ಟೈನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರತಕ್ಕದ್ದು ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಮಾತ್ರ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗನಿಸುವುದು ಇಂದಿನ ಬೆಲೆಗಳು ದಿನೇ ದಿನೇ ಏರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಹೇಮಾವತಿ ಹಾಗೂ ಇತರ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹಣ ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಒಂದು ಶತಮಾನವಾದರೂ ಇದರ ಕೆಲಸಗಳು ಮುಗಿಯುವಂತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೇನೇ ಬೃಹತ್ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ ಕೆಲಸಗಳು ಕೂಡ ಆಗಿವೆ ಮತ್ತು ಸರಕಾರ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಇವುಗಳ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಅಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ಬಗೆಹರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗಂದು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೂ ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿವರ್ಗದವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಸರಕಾರ ಈಗ ಲೆಟರ್ ಆಫ್ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಎಂದು ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಸರಕಾರದ ಆದೇಶ ಆಯಾ ಸರ್ ಡಿವಿಜನ್‌ಗೆ ಹೋಗಲೇ ಬೇಕು. ಇದು ಬಂದ

ನಂತರ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಮೊದಲು ಇದರ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ಶಿಬ್ಬಂದಿಯವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಒಂದು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರಕಾರ ಇಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ತಂದು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಬೆಲೆಯೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಡ್ಡಿಯ ನೆಲೆನೋ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಇಲ್ಲವೇ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ಎಂದು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಇಲ್ಲವೇ 25 ಸಾವಿರ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಸರಕಾರದ ಅದೇಶ ಪ್ರತಿ ಸಲವೂ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೇನೂ ಕೀಮತ್ತು ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಾವು ಹೇಳುವ ಸಲಹೆಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆ ಸರಕಾರ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಹಣ ವನ್ನೇನೋ ಇದರಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಏಳೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಲ್ಲಿ 47 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಕ್ಷಾಮ ಪೀಡಿತ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಎಂದು ಇವುಗಳಿಗೆ ಆರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಉಳಿದ ಒಂದೆರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹಣವನ್ನು ರಾಜ್ಯದ ಇತರ ಎಲ್ಲ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲೂ ಇರುವ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಉಪಯುಕ್ತತೆ ಏನು ಎನ್ನುವುದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಹಣ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೂ ಆಗಿದೆ. ಸರಕಾರದವರು 47 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಕ್ಷಾಮ ಪೀಡಿತ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಎಂದು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸರಕಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ನಾರಂಪ್ ಇಲ್ಲವೇ ಸ್ವಾಂಧರ್ವುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದು ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರವೇ ಒದಗಿಸಿರುವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ 47 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೀನಾಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕು ಎಂದರೆ ನಾಗಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು. ಇಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿದರೆ ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ದಾರುಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೊನ್ನೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ, ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಬುದ್ಧಿಗಿ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಬಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೂ ಯಾರೂ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿನ ಜನತೆಗೆ

(ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ)

ಸೂಕ್ತವಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಲ್ಲ. ತಿನ್ನಲು ಅನ್ನವಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದ ಫಸಲು ಮಳೆ ಇಲ್ಲದೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿನ ಜನಕ್ಕೆ ಮಾಡಲು ಕೆಲಸವೂ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಂತೋಷದ ವಿಚಾರ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸಾದ ಮೊಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾಣುವುದು ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದು ಮೊದಲು ಕೃಷ್ಣರಾಜಪೇಟೆ ಹಾಗೂ ನಾಗಮಂಗಲದ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳೇ. ಬೇರೆ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಕ್ಷಾಮ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಎರಡು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿವೆ ಎಂದು ಇದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಹಾರ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಮೊಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೂ ಯಾವ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. 47 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಕ್ಷಾಮ ಪೀಡಿತ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಎಂದು ಮೊದುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಇವೆರಡು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಏಕೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲವೋ ಇದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಇದು ತೀರಾ ವಿಪಾದ ನೀಯವಾದ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ ಈಗಲಾದರೂ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದು ಸುಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಇಲ್ಲಿನ ಪೂರ್ಣ ಮೂಕಿತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ನೋಡಬೇಕು ಮತ್ತು ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಉತ್ತರೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದು ಅವರಿಗೇ ಆಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ವೇಲೆ ಸರಕಾರ ತಮ್ಮ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೂ ಸಹಾಯವಾಗತದೆ ಎಂದು ಬೇಗನೆ ಮೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಕಾನೂನಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಂತೆ ವಿವರಿಸಿ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಕಾನೂನು ಹಾಗೂ ಇದರ ಉದ್ದೇಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಯಾವ ವಿವಾದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇದರ ಸಾಧನೆ ಮೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದರೋ ಆ ಉದ್ದೇಶ ಎಷ್ಟು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಈಡೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಕಾರ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ನ್ಯಾಯ ಮಂಡಲಿಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಇತರ ಇಂತಹ ನ್ಯಾಯಮಂಡಲಿಗಳು ಬಹು ಮಟ್ಟು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಮೊದಲನೇದಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರುವವರು ಇಂತಹ ನ್ಯಾಯ ಮಂಡಲಿಗಳಲ್ಲಿ ರವೇಕು.

ಎರಡನೇದು ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಹಾಗೂ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಉಳ್ಳವರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕು. ಇಂತಹವರನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇದಾಗಿ ನೇಮಕವಾಗಿರುವ ಸದಸ್ಯರು ಕೇವಲ ನಿರಕ್ಷರಶುಲ್ಕಗಳು. ನಾನು ಇವರ ಶಿಲದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವಿದ್ಯಾ ವಂತರನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ಇವರಿಗೆ ಕಾನೂನು ಓದಿಕೊಂಡು ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಇವರು ಬೇರೆಯವರ ಸಹಾಯ ಪಡೆದು ಕೊಂಡು ಆ ನಂತರ ತಮ್ಮ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಇತರರ ಸಹಾಯ ಕೇಳುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ತೀರ್ಪು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿಕೆ ಜನಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಎರಡನೇದು ಇದರಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುವವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಸರ್ವವಿಧಿತವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ನ್ಯಾಯ ಮಂಡಲಿಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ನ್ಯಾಯ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಬೇರೆ ಪಕ್ಷಗಳ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ನ್ಯಾಯಮಂಡಲಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ನ್ಯಾಯ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಇಂತಹ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಳಗಾಗಲು ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರ ಪ್ರಭಾವವೇ ಕಾರಣವೇ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನ್ಯಾಯಮಂಡಲಿಗಳಲ್ಲಿ ವಕೀಲರುಗಳಾಗಿರುವವರು ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಪರಿಶ್ರಮ ಇರುವವರು ಇದ್ದು ನ್ಯಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ಇವರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಗೆ ನ್ಯಾಯ ಸಿಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನು ಮಂಡಲಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ಇವರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಗೆ ನ್ಯಾಯ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ? ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಅನ್ಯಾಯಗಳಾಗಲು ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಇಂತಹ ಕೀಳು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಹೋಗಲು ಇದ್ದಂತಹ ಕಾರಣಗಳಾದರೂ ಏನು? ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಮನವಿ ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಒಂದೆಡೆ ಎಕರೆಗಳಿರುವ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರು ಈಗ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವರಿಗೆ ಬೇಗನೇ ಪರಿಹಾರ ಧನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಇವರಿಗೆ ಗೇಣಿದಾರರು ಕೊಡುವ ಗೇಣಿಯನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಕಷ್ಟಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಪರಿಹಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇವರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರು ವಿಧವೆಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಭೂಮಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಇಂತಹವರಿಂದಲೂ ಭೂಮಿ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಇವರಿಗೆ ಗೇಣಿ ಕೊಡ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪರಿಹಾರವೂ ಕೊಡಲೇ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರ ಇಂತಹ ವಿಧವೆಯ

(ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ)

ರನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇವರಿಗೆ ಏನು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಈ ಕೂಡಲೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರ ಅದೇಶ ಹೊರಡಿಸಬೇಕು. ಇವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಇವರ ಗೇಣಿದಾರರು ಗೇಣಿಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬಹು ಕಷ್ಟಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ನಾನು ಗೇಣಿದಾರರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಮಗೆ ಗೇಣಿದಾರರ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಎಷ್ಟು ಕಳಕಳಿ ಇದೆಯೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಳಕಳಿ ನಮಗೂ ಇದೆ.

ಗೇಣಿದಾರರ ಹಿತಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಗದ ಜನರನ್ನು ಬಿಕ್ಕುರನ್ನಾಗಿ ಒಂದು ಹೀನ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಡಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಮುಜುಗರೂಕತಾ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಚುತ್ತೇನೆ. ಭೂಮಿ ಯಾವೊತ್ತು ಬೆಲೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಇದೇ ಬೇರೆ ಅಷ್ಟೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅವಲಂಭಿಸಿಕೊಂಡು ಬದುಕುತಕ್ಕವನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಕಡಿಪೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವಂತಹ ಮುಖ್ಯ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಶಾಸನದ ಮೂಲಕ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊನ್ನೆ ಮೂನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು 1963ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ 60 ಸಾವಿರ ಜನ ಗೇಣಿದಾರರು ಇದ್ದರು; ಈಗ 20 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದೆ ಎಂದು. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವಿಕವಾದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮೂನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕಳೆದ 1011 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಗೇಣಿದಾರರು ಕಾನೂನು ಬಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಗೇಣಿದಾರರನ್ನು ಭೂಮಾಲೀಕರು ನುಂಗಿಕೊಂಡರು. ಎಷ್ಟೋ ಹಿಡುವಳಿಗಳು ನಾಶವಾಗಿವೆ. ಅವರಿಂದ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡರು. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಗೇಣಿದಾರರು ಸ್ವಯಂ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ನೂರಾಟ ಮಾಡಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಉಂಟು. ಈ ರೀತಿ ಕೆಲವು ಅನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಮಾಲೀಕರು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರನ್ನು ಗೇಣಿದಾರರನ್ನು ಕಬಳಿಸಿದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಆಗಿ ವೇಯ್ ಹೊರತು ಈ ಕಾನೂನು ಮೂಲಕ ನಾವು ಒಂದು ಮಹಾ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ತಾವು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು

ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ 500, 600 ಎಕರೆ 700 ಎಕರೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಂತಹ ಮಹಾನುಭಾವರು ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾರಿದರು. ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಹಣ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಾಗದ ಬರೆದು ಕೊಡಿ ಜಮೀನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಕಾನೂನು ಕೆಳಗಡೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ, ಅನುಕೂಲ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನೀವು ಏನು ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೀರೋ ಅದು ತಪ್ಪು ಅದೀತು. ಅನೇಕ ಭೂಮಾಲೀಕರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಗೇಣಿದಾರರನ್ನು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಭೂಮಾಲೀಕರು ಕಬಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಅವರಿಗೆ ಹಿಡುವಳಿ ಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ನಿದರ್ಶನಗಳೂ ಉಂಟು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ಕಾನೂನಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಗೇಣಿದಾರರ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ ಮೂತು ಏನಿದೆ ಅದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ಮೂತು ಅದು ನಿಮಗೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕ ಗೌರವವಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ತೆರಿಗೆಯ ವಿಷಯದ್ದು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರೈತರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯದ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿ ತಕ್ಕವರಿಗೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಶ್ರೀಮನ್ ಮೋದೇಗೌಡರು ಭಾಷಣ ಮಾಡತಾ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ 10 ವರ್ಷಗಳ ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಕೊಂಡರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಹೀನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಬದುಕುತಕ್ಕಂಥಾ ಜನ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಉಪಕಸ ಬನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರ ಬಂಡಿತಾ ಈ ಒಂದು ವ್ಯವಸಾಯ ತೆರಿಗೆಯ ನೀತಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಬಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯ ನೀತಿಯನ್ನು ಅಹ್ವಾನಿಸುವವರು ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅವರು ವ್ಯವಸಾಯ ಗಾರರು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟವೋ ಅಥವಾ ದುರಾದೃಷ್ಟವೋ ಆ ಕಡೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಲೀ ಈ ಕಡೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಲೀ ಬಹು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ರೈತರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕವರು ಹೆಚ್ಚು. ಅವರು ಈ ಸಭೆಗೆ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಜನತೆಗೆ, ರೈತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಣೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗಾಗಲೇ ರೈತರು ಬಹಳ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬಹಳ ತೊಂದರೆಗೀಡಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ

(ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ)

ಎಂದು ಬಹು ಪಕ್ಷದ ಮೊತನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪಕ್ಷದ ಭರವಸೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ಕೆಲವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾಗಬಹುದು. ರೈತರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಬಂದಂತಹ ಜನ ರೈತರ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅವರು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಷ್ಟಗಳೇ ಜಾನ್ಸಿಯಾಗಿವೆ. ಈಗ ಪತ್ತೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿರುವುದು ಹುಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಬರೆಯನ್ನು ಎಳೆಯತಕ್ಕಂಥಾ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಒಂದು ತೆರಿಗೆಯ ಮೂಲಕ 7 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಏನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಅಷ್ಟು ಹಣವೂ ಕೂಡ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ರೈತನ ಕೈ ಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ರೈತನಿಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಅಂಥಾ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರೂ ಅವನು ಅದನ್ನು ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ರೈತ ಹಲವಾರು ಜಂಜಾಟಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ತೊಳಲುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ತೆರಿಗೆಯ ಹೊರೆ ಇದೆ. ಇನ್ನೂ ಅವನ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅವನ ಸ್ಥಿತಿ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟಕರವಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಯಾವುದೇ ಶಾಸನ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಅವರು ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅವನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹಿತರ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ರೈತ ವಿರೋಧಿ ನೀತಿ ಏನಿರುವೆಯೋ ಅದನ್ನು ನಾನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಬಂದಿರತೀನೆ. ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಪುನರಾವರಿಯೆಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಸರ್ವತೋಮುಖ ತೆರಿಗೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ನೀತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿನೆನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಲಾವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮೊನ್ನೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮೊತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

6-00 P.M.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪುಟ್ಟಸಾಮಿ (ಮೂಡಿಗೆರೆ). ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಈ ರಾಜ್ಯದ 75-76ನೇ ಸಾಲಿನ ಅಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ದೇಶದ ಜನತೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದೆನ್ನುವುದನ್ನು ಒಂದು ನಿವರ್ತನ ಕೊಟ್ಟು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ನಂಬಿಕೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಆಗಿತ್ತುವಾಗಿ ಬೇಕು. ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ, ನ್ಯಾಯ,

ಸರ್ಕಾರದವರು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಜನರು ತಿಳಿಯುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಹಿಂದೆ ಈ ರಾಜ್ಯದ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಭೀಕರ ಪ್ರವಾಹ ಬಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಅಪಾರ ಹಾನಿಯಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪ್ರವಾಹ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ತಕ್ಷಣ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಕೈಗೊಂಡಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಬೇಕಾಗಿದೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೇಂದ್ರ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಹಾಗೂ ನಾಗರಿಕ ಪೂರೈಕೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ ಎ. ಹೈಯವರು ಭಾರತ ಲೈಫ್ ಇನ್‌ಶೂರೆನ್ಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯವರಿಂದ 1.5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹಣವನ್ನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಯೋಜನೇತರ ಪಟ್ಟಿಗಳ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಿ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ ಸೇವೆಗಳ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ವಿಚಾರ ಗಮನಾರ್ಹ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪರಿಷತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೂ ಕೇಂದ್ರದ ಸಹಾಯ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನೂ ನೆರವಿನ ಹಂಚಿಕೆಯ ಸೂತ್ರವನ್ನೂ ಜಾಗ್ರತೆ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರದ ಪರಮಾನಂದಿಂದ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು. ಕಾಳಿಯೋಜನೆಗೆ ಧನಸಹಾಯ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಪಾಣಿಜ್ಜ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಂದ ಸಾಲ ಪಡೆಯಲು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ನೀಡಬೇಕು. ಕಾಳಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಕೇಂದ್ರದ ನೆರವು ದೊರೆಯದಿದ್ದರೂ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸದೆ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಸಂತೋಷ. ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಾಕಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಬೇಕು ಶ್ರೀಮಂತರು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಗ್ರಾಂಡಿ. ವಿಸ್ತೃತ ಮುಂತಾದ ದೇಶೀಯ ಭೋಗವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೂ ಹಾಗೂ ಬಡವರಿಗೂ ಇರುವ ಅಂತರವನ್ನು ಕಡಿಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಬಡವರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹಿತರ ಪಾಲನೆಗೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈ ರೀತಿಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸುವುದರೂ ಒಂದು ವಿಶೇಷತೆ ಇದ್ದೇ ಇರಬೇಕು. ಇದ. ನಮ್ಮ ಅರ್ಥನೀತಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಜಾಣ್ಮೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ, ನಿವೃತ್ತ ನೌಕರರಿಗೂ ಪುಟ್ಟ ಭತ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿರುವುದು, ಸ್ಥಳೀಯ ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು, ನೌಕರರ ಕುಟುಂಬ ಸಹಾಯ ನಿಧಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವುದು, ಹಬ್ಬದ ಮುಂಗಡ ಮತ್ತು ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣ ಸಾಲದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಕೇಳಿರುವುದು, ಕೃಷಿ ಹಾಗೂ ಉದ್ಯಮದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮೂಲಕ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾನು ಮೆಚ್ಚತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಲವಾರು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ)

ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರಿಗೂ ಇರುವ ವೇತನದ ಅಂತರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಪೇಚಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ತಪ್ಪುಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಪರೀಕ್ಷಾ ಪದ್ಧತಿ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಲಂಚಗುಳಿ ತನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಲಂಚವೇ ಮೊದಲಾದ ಅನಿಶ್ಚಿತಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಚನಾತ್ಮಕ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡದೆ, ಇಂತಹುಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನೇಕ ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿಧಾನಮಂಡಲದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಈಗ ಒದಗಿಸುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳೂ ಒಪ್ಪಪಾಲು ಇನ್ನೂ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇವೆ. ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕು. ಆ ಕಾರ್ಯ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಇಷ್ಟೊಂದರೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯ ಭಾಷೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಟೈಪ್‌ಸೆಟರ್‌ಗಳನ್ನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒದಗಿಸಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಲಾಖೆಗೂ ಅವನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಟೈಪಿಸ್ಟ್‌ಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ನೇಮಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನೇಕ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕನ್ನಡ ಟೈಪಿಸ್ಟ್ಸ್ ಇನ್ನೂ ನೇಮಕವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ನಾನಾ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದುವರೆಗೂ ಕನ್ನಡ ಟೈಪಿಸ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಹುದ್ದೆಗಳೂ ಸಹ ಇಲ್ಲ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಕನ್ನಡ ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರವೂ ಸಹ ಒಬ್ಬ ಕನ್ನಡ ಸ್ಟೆನೋಗ್ರಾಫರ್ ಇಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಸರ್ಕಾರದ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡ ಸ್ಟೆನೋಗ್ರಾಫರ್ ಇಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಸ್ಟೆನೋಗ್ರಾಫರ್ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಆಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡಿ ಕನ್ನಡ ಸ್ಟೆನೋಗ್ರಾಫರ್‌ಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುವ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಧನವನ್ನು ಈಗ ಹೆಚ್ಚಿಸಿರುವುದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ. 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಹಿವಾಟು ರ.ವ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಸೇಕಡ 10ರ ದರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳೇ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವಾಗ ಇದರ ಮೇಲೆ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಹಾಗಾದರೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ನನಗೆ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಬಡವರಾದ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರ ಹಾಗೂ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗಗಳವರಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಹೈರ್ ಪರ್ಫೆಮೆನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಡುವಾಗ ಮಾರ್ಜಿನಲ್ ಅಮೌಂಟ್ 30 ಪರ್ಸೆಂಟನ್ನು ವಜಾಮಾಡಿ ಅವರ ಕೈಗಾರಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಈ ಜನರಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಅವಲಂಬಿಸಲಾರದು. ಇನ್ನು ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಕಚ್ಚಾ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನ ವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬಡ್ಡಿ ತೆರಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇಲಾಖೆಯವರು ರಾಮೆಟೀರಿಯಲ್ಸ್ ಬಹಳ ಕಾಲ ವಿಳಂಬದಿಂದ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗತಕ್ಕ ಜನರ ವಿನಾ ಕಾರಣ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಡ್ಡಿದರದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ರಾಮೆಟೀರಿಯಲ್ಸ್‌ನ್ನು ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಒದಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರ ಅರ್ಥಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿ ಸುಮಾರು 1½ ವರ್ಷ ಆದಾಗ್ಯೂ ಈ ಪ್ರಸಕ್ತ ಸಾಲಿನ ಬಡ್ಡಿ ಟ್ವಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದು ಹರಿಜನಗಿರಿಜನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಜನಾಂಗದ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಇದು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಇವರ ಏಳಿಗೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಡಜನಾಂಗದ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳಕಳಿಯಿದ್ದರೆ ಅವರು ಪ್ರತಿವರ್ಷದ ಬಡ್ಡು ಟ್ವಿನ್‌ನಲ್ಲೂ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ 10 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮಲೆನಾಡಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಇರುವುದರಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವೆಸ್ಟ್ ಫಾಟ್

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ)

ರೀಜನ್ಸಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕುದುರೆ ಮುಖ ಇತ್ಯಾದಿ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯತಕ್ಕ ಐರನ್ ಒರನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ರೈಲ್ವೆ ಮತ್ತು ರಸ್ತೆ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೆಕ್ಕಮಗಳೂರು ಹಾಸನ ಮಂಗಳೂರು ರೈಲ್ವೆ ಲೈನಾಗುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಕಲೇಶಪುರದಿಂದ ಮೂಡಿಗೆರೆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬೆಕ್ಕಮಗಳೂರು-ಬಿರೂರು ರೈಲ್ವೆ ಲಿಂಕನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು ಅಥವಾ ಬಾಣಾವರದಿಂದಲಾದರೂ ಈ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಸಕಲೇಶಪುರಕ್ಕೆ ರೈಲ್ವೆ ಲಿಂಕ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ದೊರೆಯತಕ್ಕ ಖನಿಜ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಇನ್ನು ವನ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವಾರ ಮೂಡಿಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ 4 ಟಿ. ಡಿ. ಬಿ. ರಸ್ತೆ ಗಳವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸೇತಾ ಫಂಡ್ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಮೂಡಿಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆರೆಕ್ಟ್ ಕಟ್ಟುವ ಅಂದಾಜು ಇದ್ದರೆ, 6 ಲಕ್ಷ ಬಡ್ತಿ ಟಿ. ಎನ್. 25 ಸಾವಿರ ರೂ. ಮೊತ್ತವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಆ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಲು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಡಿದು ಬರುವುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಬೆಳೆ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ರಸ್ತೆಯ ಅಂದಾಜು ಆರು ಲಕ್ಷ ಇದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾದರೇನು ಪ್ರಯೋಜನವು ಬರುತ್ತದೆ? ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂತಹದಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ, ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಮಂತ್ರನಿಗಳನ ಪೀಸಿ ನನ್ನ ಮೂತಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಿ. ಪಾಟೀಲ್ (ಜೈಲಪೊಂಗಲ್). — ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ವರ್ಷದ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತ ನಾಲ್ಕು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆರ್ದ್ರ ಸಚಿವರು ತಮ್ಮ ವರದಿಯ ಪುಟ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಅಂದಾಜು ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಯೋಜನೆಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಕೃಷಿ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದೇ ಆಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮೂಲ ತೆರಿಗೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾವಗಳನ್ನು ಮುಂದಿ ನಂತೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ — ಯಾವ ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿನ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಈ ಬಾಬಿಗಳಿಂದ ಒಟ್ಟು 14 ಕೋಟಿ 65 ಲಕ್ಷ ಬರುತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಇಷ್ಟು ಹಣವೂ ಬಡ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬಿದ್ದಂತಾಗಿದೆ. ಇವರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು

ವರಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದರಿಂದಲೂ ಏಕಮುಖ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದರಿಂದಲೂ, ಬಹುಮುಖದ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಅಂದರೆ ಅದರ ಸಾಮಾನ್ಯ ದರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದರಿಂದಲೂ, ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತ ಇವುಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟು 14 ಕೋಟಿ 65 ಲಕ್ಷ ಬರುತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಈ ಎಲ್ಲಾ ತೆರಿಗೆಗಳೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಯ ಮೇಲೇ ಬೀಳುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ತೆರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಕೃಷಿ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಬಾಬಿನಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮೂರೂಪರೆ ಕೋಟಿ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಕೆಲವು ದರ್ಜೆ ಬೇಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಂದ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಸೂಲಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಬಗ್ಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವವರಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡತಕ್ಕ ಫೆಸಿಲಿಟೀಸ್ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಈ ವರದಿಯ ಪುಟ 51ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಎಕ್ಸೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಯಾರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಂದರೆ ಒಂದು ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವನಿಗೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಇನ್ನು 50 ಎಕರೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ನೂರ ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರಂತೆ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭೂಮಿ ಇದ್ದವರು ಎಷ್ಟು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೂಡಬೇಕೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ಪುಟ 52ರಲ್ಲಿಯೂ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ದೃಷ್ಟಾಂತ (ರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಿಲಿ ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆ ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ ಅವರ ವಾರ್ಷಿಕ ವರಮಾನ 20 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಇದ್ದರೆ ರಾಜಿ ಮೊತ್ತ 1200 ರೂಪಾಯಿ— ಇಲ್ಲವೇ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳ ಪ್ರಕಾರ 1215 ರೂ. ಗಳ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ಲೇಔರ್ ಕಾನ್ಸ್ಟ್ ವಿನಾಗಿದೆ, ಗೊಬ್ಬರ ವಾಟರ್ ಫಾರ್ಬ್ ಬಹಳ ಬೀಳುತ್ತವೆ. ಇದಲ್ಲವೆ ಎಫ್ ಎಂಬ ರೈತನ ನಿವ್ವಳ ವರಮಾನ 20 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ನೆಗದಿಮಾಡಿ 1215 ರೂಪಾಯಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದೆ. ಇದು ಬರೀ 4 ಎಕರೆಗೆ ಜಮೀನಿಗೆ. ಮತ್ತೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತ 50 ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. (ಇ) ಕಲ್ಲು ಜಿನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಕಾರ 15 ಎಕರೆಗೆ ನಿವ್ವಳ ಆದಾಯ 15000 ರೂಪಾಯಿ ಆಗಬಹುದು; ಇದು (ಎಚ್) ವರ್ಗದ 300 ಎಕರೆಗೆ ಸಮವಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. 15 ಎಕರೆಗೆ (ಎಫ್) ಕಲ್ಲು ಜಿನ 4 ಎಕರೆ ಸಮ ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪೈ. ಫೋರ್ಪಡೆ : ತಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಜೋಳ ಬೆಳೆಯುವ ಭೂಮಿ ಸೇಕಡ 50 ಭಾಗ ರೈನ್ ಫೆಡ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ (ಎಫ್) ಗೆ ಸೇರಿದೆ. 3 ಬೇಲ ಜೋಳ ಬಂದರೆ 400 ರೂಪಾಯಿ ಬಂದರೆ ಎಕರೆಗೆ 200 ರೂಪಾಯಿ ಬೀಳಬಹುದು ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮೈ. ಘೋರ್ಪಡೆ)

ಈಗ 4 ಎಕರೆ ಗ್ರೇಪ್ಸ್—ಬೆಂಗಳೂರು ಬ್ಲಾಕ್ ಅಲ್ಲದೇ ಉತ್ತಮವಾದುದು ಬೆಳೆದರೆ ಎಕರೆಗೆ 50 ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕವಿದೆ. ಅಷ್ಟು ಆದಾಯ ಬಾರದೆ ಇದ್ದರೆ ಆಕಾಂಟ್ ತೋರಿಸಿ ಅಷ್ಟು ಬೆಳೆದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಬಿ. ಪಾಟೀಲ್ : ಹೆಚ್ ವರ್ಗದ 100 ಎಕರೆಗೆ ಎಸ್ ವರ್ಗದ ಒಂದು ಎಕರೆ ಸಮ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಒಂದೇ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೆಲವು ಕಡೆ 25 ಇಂಚು ಮಳೆ ಬರುವುದು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ 75 ಇಂಚು ಮಳೆ ಬೀಳುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾ ಸಿಫಿಕೇಷನ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಎಂದು ಯೂನಿಟ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮೈ ಘೋರ್ಪಡೆ :—ತಾಲ್ಲೂಕು ಒಂದು ಯೂನಿಟ್ ಎಂದಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 4 ತರಹದ ಜಮೀನಿರಬಹುದು. ಅದಕಾರಣ ತಾಲ್ಲೂಕು ಯೂನಿಟ್ ಅಲ್ಲ.

SRI P.B. PATIL : — That comes only after your classification under 'd' regarding the land revenue. But earlier to that there are first three classifications. That depends upon the source of water. Much depends upon the assessment. This assessment varies from one places to another place.

ಈ ವರ್ಷ ಬೆಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ 14 ಕೋಟಿ 65 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ ರೈತರಿಗೆ ಇರಿಗೇಷನ್ನಿಗೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಒದಗಿಸಬೇಕು, ಗೊಬ್ಬರ ಕೊಡಬೇಕು, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ನೀರಾವರಿ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶ ಮುಳುಗಡೆಯಾಗಿದೆ, ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಲಪ್ರಭಾ ಫ್ರಾಂಚೈಸಿನಿಂದ 33 ಹಳ್ಳಿಗಳು ಮುಳುಗಡೆಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿವೇಶನ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಾವಿ ತೋಡಿಸಿಲ್ಲ, ಇರುವ ಕೆಲವು ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನೀರು ಬರುವುದು, ಓಪನ್ ವೆಲ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ನೀರು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಡ್ಯಾಂ ನಿರ್ಮಿಸುವ ಕುಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ನೀರಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಎಂಟು ಹತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೋರ್‌ವೆಲ್ ತೆಗೆಯಲಾಗಿದೆ, ಉಳಿದ

ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ದೂರದಿಂದ ನೀರನ್ನು ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಲಪ್ರಭಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ರೀಹ್ಯಾಬಿಲಿಟೇಷನ್ ಮಾಡಿರುವ ಕಡೆ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಅವರಿಗೂ ಸಹ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಬೇಕು, ಇತರ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ 36 ಹಳ್ಳಿಗಳವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಸಬ್‌ವರ್ಚ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಆ ಹಳ್ಳಿಗಳವರು ಹೊಸ ಬಾಗಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಪಾರ್ಟೀಜ್ ಇದೆ, ವೈರ್ ಪಾರ್ಟೀಜಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ಇರಿಗೇಷನ್ನಿಗಾದರೂ ವಿದ್ಯುತ್‌ನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಬಚ್ಚಿ ನಲ್ಲಿ ಅನಿಮಲ್ ಹಸ್ಟೆಂಡ್ರಿ, ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರ್ ಮತ್ತು ಅಫಾರ್‌ಸ್ಟೇಷನ್ ಮುಂತಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸಹ ನಮೂದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅನಿಮಲ್ ಹಸ್ಟೆಂಡ್ರಿ ಮತ್ತು ಡೈರಿ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ವರ್ಲ್ಡ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಸಾಲ ದೊರೆಯುವುದು. ಘಟಪ್ರಭ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಜನತೆಗೆ 36 ಹಳ್ಳಿಗಳವರಿಗೆ ಡೈರಿ ಯೋಜನೆ ಅಥವಾ ಇತರ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅನುಕೂಲಪಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಫಾರ್‌ಸ್ಟೇಷನ್. ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಇಷ್ಟು ಮರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆಂದು ಸ್ಟೇಟ್ ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವರು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಹಾಕಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹುಟ್ಟುವ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

6-30 P. M.

ಇನ್ನು ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮೊತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಬೈಲಹೊಂಗಲದ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಮೆಂಬರ್ ಆಗಿ ನೇಮಿಸಲಾಗಿದೆ, ಅದರ ಅಡೇ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಯೆನ್ಸಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೊಬ್ಬರನ್ನು ಸುಸ್ಥಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಇದ್ದರೂ ಅವರನ್ನು ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಫೇಲ್ವಿಟಿಕಲ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥ ಸಚಿವರು ಲ್ಯಾಂಡ್ ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆನ್ಸಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಅನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದರ ಖರ್ಚನ್ನು ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸುತ್ತಾ ರೋ ನನಗ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವೈ. ಫೋರ್ಪಡೆ:—ಅದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರದಿದ್ದೇವೆ. ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್‌ಗೆ ಹಣ ಏನೂ ಕಡಿಮೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ (The Tribunals should not suffer due to lack of funds.) ಏಕೆಂದರೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರಮ್ಸ್‌ನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅದು ಬಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಏಜೆನ್ಸಿ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಬಿ. ಪಾಟೀಲ್:—ಲ್ಯಾಂಡ್ ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಭೂಮಾಲೀಕರಿಗೆ ರೈತರಿಗೆ ಕಬ್ಬು ಕೊಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ವಿನಿಮಯ 20 ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಲ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರಮ್ಸ್ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿದೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಕಬ್ಬು ಕೊಡುವಂಥ ಪ್ರಸಂಗ ಇದೆ. ಇದು 20 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಏನೂ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವೈ. ಫೋರ್ಪಡೆ:—ಅದನ್ನೂ ಕೂಡ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನನ್ನ ಬಜೆಟ್ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮೂಲಕ ಏನಾದರೂ ಒಣ ಸಿಕ್ಕರೆ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನೆರವಾಗಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಣ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಫಿನಾನ್ಸಿಂಗ್ ಏಜೆನ್ಸಿ ಯಿಂದ ಸಹಾಯಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಬಿ. ಪಾಟೀಲ್:—ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ನೆರವು ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವೈ. ಫೋರ್ಪಡೆ:—ಇದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ವಲಸೆ ಇಟ್ಟಿಟ್ಟೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಬಿ. ಪಾಟೀಲ್:—ಈಗ ಅಂಶವು ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ರೋಡುಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಹೋದ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 9 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 14 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಹೋದ ವರ್ಷ ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೊಂದು ಹೊಸ ರೋಡು ಆಗಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ರೋಡುಗಳನ್ನು ಮೇಂಟೇನ್ ಮಾಡುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಎನ್‌ಎಲ್‌ಐಎಂಎಂ ಬರ್ಚರ್‌ಗಳೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಹೊಸ ರೋಡು ಯಾವುದೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷ ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ :— ವೀರಿಯಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ 11 ರಸ್ತೆಗಳಾಗುವೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ದಿ. ಪಾಟೀಲ್ :— ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ವಿಲೇಜ್ ಕಮ್ಯುನಿಕೇಷನ್ಸ್ ರೋಡ್‌ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೂನಾರುದಾಗಿ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಲಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ. ಲಕ್ಷಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಲಿಟರಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲಿಟರಸಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದರು ಇಲ್ಲಿಟರಸಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ತಾವು 60 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದಾಗ ಇದು 60 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸೆಯನಕ್ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಬೆಳಗಾಂ ನ ಸಿವಿಲ್ ಹಾಸ್ಪಿಟಲಿನ ಔಟ್‌ಪೇಷಂಟ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ್ನು 15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಆದರಲ್ಲಿ ಔಟ್ ಹಾಕುವ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಬೆಳಗಾಂ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹಿಂದೆ 110 ಸೀಟುಗಳನ್ನು ತಾವು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅದು ಈ ವರ್ಷದಿಂದ 75ಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಎಲ್ಲಾ ಫೆಸಿಲಿಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ 35 ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಬೆಳಗಾಂ ಹಾಸ್ಪಿಟಲಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಎಕ್ಸ್‌-ರೇ ಪಾಂಚುಗಳು ಇವೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪಾಂಚ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ಪೇಷಂಟ್‌ಗೆ ಪ್ರೋಸೀಕ್ಯೂಟ್ ಆಗಿ ಫೆಸಿಲಿಟೀಸ್ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲಿಕೆ ಇಷ್ಟು ಅವಧಿ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಉಪಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

BUSINESS OF THE HOUSE—ANNOUNCEMENTS

MR. DEPUTY SPEAKER :—Before I adjourn the House I shall read out the recommendations of the Business Advisory Committee.

The Business Advisory Committee at a sitting held to-day have recommended the following programme of business.

- 1- There may be two sittings tomorrow the 27th February to complete General Discussion on Budget as follows :—
 8-30 A. M. to 1-00 P. M. Discussion.
 3-00 P. M. to 6-00 P. M. Reply by Government.
2. 28th February : Legislative Business.
 - i) The Karnataka Civil Services (Classification and Scale of Pay of Non-Graduate Junior Engineers of the Public Works Department) Bill, 1975.
 - ii) The Karnataka Sales Tax (Amendment) Bill 1975.
 - iii) The Karnataka Village Panchayats (Postponement of Elections) Bill, 1975.
3. Voting of Demands may commence on 1-3-1975.
4. Discussion and Voting of Supplementary Demands for Grants on 12-3-1975.
5. There may be no sitting on the 10th March, 1975.

The House will now adjourn and meet tomorrow at 8-30 A. M.

The House adjourned at Forty minutes past Six of the Clock to meet again at Thirty Minutes past Eight of the Clock on Thursday the 27th February 1975.